

Eilėraščio vaizduojamasis pasaulis (įvykiai, lyrinis subjektas, vyksmas, slinktis, laikas, erdvė)

Pažymėk, kurie teiginiai apie lyrinį subjektą teisingi, o kurie – ne.

	Taip	Ne
Lyrinis subjektas – tai dvasinis poeto antrininkas.	☐	☐
Tai, ką eilėraštyje išgyvena lyrinis „aš“, sukuria eilėraščio nuotaiką.	☐	☐
Lyrinis subjektas visada atspindi poeto biografiją ir asmenybę.	☐	☐
Kalbantysis „aš“ – eilėraščio centras, apie kurį sukasi eilėraščio vyksmas.	☐	☐
Lyrinis subjektas neturi išorinio portreto.	☐	☐
Lyrinis subjektas poezijoje – tai tas pat, kas pasakotojas prozoje.	☐	☐
Skaitydami eilėraštį išgyvename tai, ką jaučia lyrinis „aš“.	☐	☐
Lyrinis subjektas – tai pats autorius, poetas.	☐	☐
Eilėraščio kalbantysis gali prabilti savo vardu (aš) arba daugelio žmonių lūpomis (mes).	☐	☐
Lyrinis subjektas gali persikūnyti į istorinę asmenybę, literatūros personažą, daiktą ir pan.	☐	☐

Ką žinai apie eilėraščio vyksmą? Nutempk korteles į tinkamas vietas.

Eilėraščio skiriasi nuo prozos ir kūrinų analizės. Kadangi eilėraštyje nėra nei išplėtos , nei veikėjų , tai bandymai ieškoti šių komponentų kūrinyje ir juos analizuoti neatitiktų kūrinio esmės, jo struktūros savitumo, . Analizuojant eilėraštį vaizduojamasis plastinis pasaulis aptariamas tiek, kiek jis padeda išreikšti lyrinio „aš“ , jo emocijas, nuotaikas, mintis, žodžiu, tai, kas vadinama lyrinio . Poetinis išgyvenimas, jo pobūdis, raida – lyrinis , minties ir jausmo kelias (stiprėjantis ryžtas, didėjantis džiaugsmas ar , gilėjantis liūdesys, prieštarinių minčių ir kaita, dvasinės būsenos , subtili jausmų ir nuotaikos vibracija ir t. t.).

charakterių jausmų analizė dramos vyksmas fabulos svyravimai lyrinio specifikos
sielvartas subjektyvumą išgyvenimu